

kolu je viděti, že za exekuce prováděné proti žalobkyninu manželu výkonný orgán jménem státu a pro něj přijal v držení knížku, kterou mu žalobkyně sama nabídla jako své vlastnictví, a to nikoli mocí svého výkonného práva, nýbrž bez zřetele na ně, a to pro stát jako vymáhajícího věřitele. Nešlo tedy o e x e k u č n í zákrok ani proti žalobkyni, ani proti jejímu manželu a tedy ani o zřízení e x e k u č n í h o práva zástavního, nýbrž o jiný právní poměr, jehož povahu právní a účinky netřeba zatím řešiti. Uváží-li se všechny dotčené skutečnosti, jest obrana žalovaného státu proti žalobnímu nároku oprávněna. Nemá významu, že si snad výkonný orgán při výkonu exekuce nepočínal podle předpisů, a nerozhoduje pro otázku exekučního zabavení vkladní knížky, že výkonný orgán vydal žalobkyni stvrzenku v rozsudku prvního soudu blíže popsanou a že vkladní knížka byla také zapsána v exekučním deníku ve smyslu výnosu m. f. č. 74.000/35 a III/9 a). Tím vším nemohl býti nahrazen nedostatek exekučního zabavení vkladní knížky. Žaloba na prohlášení nepřipustnosti exekuce na onu vkladní knížku, kterážto exekuce tudíž nebyla provedena, nemá právního základu a byla proto zamítnuta.

Čís. 16400.

Zabavitelnost příplatků podle § 119 zák. č. 26/1929 Sb. z. a n.

Na příplatky, které vyplácejí příplatkové ústavy podle §§ 119 a 120 zák. o pens. poj. č. 26/1929 Sb. z. a n. zaměstnanci k jeho pensijnímu důchodu, se nevztahuje předpis § 46 řeč. zák., nýbrž jest je pokládati za výslužné ve smyslu § 2, odst. 1, zák. č. 314/1920 Sb. z. a n., na které má zaměstnanec nárok podle zákona.

Při výpočtu existenčního minima jest k řečeným příplatkům připočísti i pensijní důchod sám.

(Rozh. ze dne 15. října 1937, R II 400/37.)

E x e k u č n í s o u d povolil vymáhající věřitelce »G.«, akc. spol. v P., k vymožení její vykonatelné pohledávky 19.602 Kč 65 h s přísl. exekuci zabavením a příkázáním pohledávky, kterou má povinný — hospodářský úředník ve výslužbě — za podlužníkem Pensijním ústavem pro průmysl cukrovarnický v P. jako příplatkovým ústavem podle § 119 zák. o pens. poj. č. 26/1929 Sb. z. a n. z titulu příplatků, které řečený ústav vyplácí měsíčně povinnému k jeho pensijnímu důchodu, na něžž má nárok podle zákona, — tedy zabavením rozdílu mezi zákonnou pensí a pensí povinnému skutečně vyplácenou Pensijním ústavem pro průmysl cukrovarnický v P. nad zákonnou sazbu, a to až do výše vykonatelné pohledávky s příslušenstvím. R e k u r s n í s o u d k rekursu povinného zamítl exekuční návrh. D ů v o d y: Rozhodnutí nejvyššího soudu č. 14607 Sb. z. a n., jehož se vymáhající věřitelka v návrhu na povolení exekuce dovolává, se týká jiných skutkových a právních poměrů, než je tomu v souzeném případě. Nejvyšší soud pro-

hlásil za přípustné zabavení příplatků, které mimo pensijní důchod vyplácí bývalý zaměstnavatel z důvodů soukromoprávních. Pensijní ústav průmyslu cukrovarnického v P. jest ovšem příplatkovým ústavem podle § 119 zák. o pens. poj. č. 26/1929 Sb. z. a n., avšak požitky, jež pojištěnci přísluší, nespočívají na soukromoprávním základu. Dotčený ústav má povahu veřejnoprávní, jak z ustanovení §§ 119, 120 řeč. zák. plyne, a právní poměr pojištěnce vůči němu jest upraven přímo uvedeným zákonem. Platí o něm tudíž předpis § 46 zák. č. 26/1929 Sb. z. a n. Poněvadž vymáhaná pohledávka není pohledávkou privilegovanou ve smyslu právě dotčeného předpisu, není exekuce na pensijní důchod právně možná.

Nejvyšší soud vyhověv částečně dovolacímu rekursu vymáhající věřitelky, povolil exekuci zabavením a prikázáním jedné třetiny pohledávky uvedené v exekučním návrhu s omezením, že povinnému musí z této pohledávky za poddlužníkem Pensijním ústavem pro průmysl cukrovarnický v P. jakožto ústavem příplatkovým podle § 119 dotčeného zák. s připočtením k ní pensijního důchodu povinného, na který má nárok podle zákona, zůstati volným 4.000 Kč ročně.

D ů v o d y:

§ 46 zákona č. 26/1929 Sb. z. a n. se vztahuje jako předpis výjimečný zřejmě jen na nároky z á k o n n é, nevztahuje se však na příplatky, které poskytují příplatkové ústavy zřízené podle §§ 119 až 120 téhož zákona. Příplatky, které vyplácí příplatkový ústav podle § 119 téhož zákona zaměstnanci k jeho pensijnímu důchodu, na který má nárok podle zákona, jest pokládati za v ý s l u ŷ n é ve smyslu § 2, odst. 1, zák. č. 314/1920 Sb. z. a n., podle něhož však lze povolit exekuci toliko do jedné třetiny výslužného, a dlužníku musí zůstati volných 4.000 Kč ročně. Při výpočtu tohoto existenčního minima 4.000 Kč ročně u dlužníka v této exekuci jest ovšem k pohledávce příplatků k pensijnímu důchodu připočísti i tento pensijní důchod sám, neboť dlužník nemá nárok, aby požíval jak existenčního minima podle § 2, odst. 1, zák. č. 314/1920 Sb. z. a n., tak i pensijního důchodu podle § 46 zák. č. 26/1929 Sb. z. a n. nezabavitelného, a aby tak měl ve skutečnosti dvě existenční minima (srv. rozh. č. 12109, 15055, 15153 Sb. n. s.). Bylo tudíž podle dotčeného zákonného ustanovení povolit žádanou exekuci v rozsahu ve výroku uvedeném a potud dovolacímu rekursu vyhověti a napadené usnesení změnit, kdežto jinak bylo dovolací rekurs zamítnouti.

Čís. 16401.

K výkladu § 1309 obč. zák.

Povinnost dozoru na manželské děti náleží oběma rodičům společně a nedílně (§§ 139, 141 obč. zák.) a každý z nich je k dozoru samostatně povinen a oprávněn tak, že v nepřítomnosti jednoho z nich